

Arrest

nr. 335 118 van 29 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DETHIER
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 11 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 juni 2025.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DEKERF *loco* advocaat C. DETHIER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart van Palestina afkomstig te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 28 maart 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekende partij in Griekenland op 8 juni 2023 de vluchtelingenstatus toegekend werd en dat aan haar een verblijfsvergunning afgegeven werd die nog geldig is tot en met 7 juli 2026 (AD, map 6, landeninformatie, Eurodac Marked Record van 2 november 2023; Aanvraag derde landen van 5 december 2023).

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt niet dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard te zijn dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precarie situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. Verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of

waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Verzoekende partij verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud psychologische problemen te hebben en hiervoor in België bij een psycholoog in behandeling te zijn (NPO, p. 15). In het verzoekschrift stelt zij dat de protection-officer bij de beoordeling van haar psychologische toestand geen rekening heeft gehouden met het psychologisch attest dat zij hem tijdens het persoonlijk onderhoud op haar telefoon heeft getoond. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter dat verzoekende partij uitdrukkelijk werd gevraagd om het attest in kwestie per e-mail aan het CGVS over te maken, waarop zij bevestigend antwoordde (NPO, p. 14). Ook haar advocaat heeft aan het einde van het persoonlijk onderhoud toegezegd dat zij alle nodige documenten zouden doorsturen, maar dit is tot op heden niet gebeurd (NPO, p. 18). Verzoekende partij had bovendien de mogelijkheid om het gevraagde attest in het kader van het onderhavige beroep voor te leggen, maar heeft dit evenmin gedaan. Van verzoekende partij kan minstens redelijkerwijze worden verwacht dat zij de inhoud van dit attest in het verzoekschrift had besproken, hetgeen ook niet is gebeurd. Thans ligt in casu geen enkel psychologisch attest en/of medisch document bij waaruit zou kunnen blijken dat verzoekende partij te kampen heeft met enige psychologische of medische aandoening. Daar verzoekende partij geen documenten neerlegt die haar psychologische toestand of kwetsbaarheid kunnen staven, kan ook niet worden gecontroleerd in welke mate de verzoekende partij omwille van deze vermeende psychologische problematiek belemmerd wordt om zelfstandig te functioneren en in haar levensonderhoud te voorzien. Er kan ook niet blijken dat verzoekende partij momenteel wordt opgevolgd door een psycholoog of psychiater. Deze vaststellingen doen aldus afbreuk aan de ernst van haar vermeende mentale problematiek. Er wordt niet ontkend dat de huidige situatie in Gaza gevolgen heeft voor verzoekers psychologische toestand, echter toont zij niet aan dat zij hierdoor dermate beïnvloed wordt dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zal verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland of die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Hieruit kan echter niet blijken dat zij kampt met psychologische of medische problemen of andere elementen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren.

In de mate dat de verzoekende partij nood zou hebben aan psychologische opvolging, toont ze niet aan dat ze in Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische en/of psychologische ondersteuning. Zo is haar verblijfsvergunning nog geldig tot en met 7 juli 2026 (AD, map 6, landeninformatie, Eurodac Marked Record van 2 november 2023; Aanvraag derde landen van 5 december 2023). Bovendien toont verzoekende partij niet in concreto aan dat ze in Griekenland geen toegang had tot medische zorgen. Zo verklaart ze dat ze maar één keer naar de dokter te zijn geweest tijdens haar verblijf in Griekenland (NPO, p. 14). Zij stelde bovendien dat verzoekers bij serieuze problemen wel degelijk naar het ziekenhuis werden gebracht (NPO p. 12). Hieruit blijkt niet dat de verzoekende partij een ernstige inspanning heeft geleverd om medische zorgen te bekomen noch blijkt hieruit dat ze bij een terugkeer naar Griekenland geen toegang zou hebben tot medische zorg. Voorts blijkt uit niets en de verzoekende partij toont niet aan dat zij, om redenen voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in Griekenland geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg.

Aldus brengt verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5. Verzoekende partij is een vijfendertigjarige man zonder bijzondere kwetsbaarheid. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekende partij in Griekenland op 8 juni 2023 de vluchtelingenstatus toegekend werd en dat aan haar een verblijfsvergunning afgegeven werd die nog geldig is tot en met 7 juli 2026 (AD, map 6, landeninformatie, Aanvraag derde landen van 5 december 2023), dit in tegenstelling tot het betoog van verzoekende partij in het verzoekschrift waarbij zij meermaals aanvoert dat haar Griekse verblijfsvergunning in oktober 2025 vervalst. Dit betoog betreft een blote bewering die niet ondersteund wordt door enig begin van bewijs. Waar zij in haar verzoekschrift een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigden van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoekende partij eraan voorbij dat deze situatie niet op haar van toepassing is daar zij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt. Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond. Het loutere feit dat zij op heden niet meer over de verblijfsvergunning beschikt omdat zij deze onderweg naar België vernietigd heeft uit schrik te worden gerepatriëerd, doet aan bovenstaande geen afbreuk (NPO, p. 9). Er wordt namelijk nergens aangetoond dat zij in de onmogelijkheid zou verkeren om bij een terugkeer naar Griekenland een duplicaat aan te vragen.

6. Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat

zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit haar verklaringen blijkt dat zij vier maanden in Griekenland is verbleven nadat zij haar verblijfspapieren had gekregen. Het is voor verzoekende partij op basis van dit eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de nodige documenten, niet mogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Betreffende haar zoektocht naar werk dient vooreerst opgemerkt worden dat verzoekende partij geen stappen heeft ondernomen om een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) en een fiscaal registratienummer (AFM) te bemachtigen nadat zij vluchtelingenstatus heeft gekregen. Zij heeft dit zelf toegegeven tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 15). Deze documenten zijn echter essentieel om werk te vinden en huisvesting te verkrijgen in Griekenland. Verzoekende partij wordt verondersteld zelf initiatief te nemen om zich bij de bevoegde overheidsinstanties te informeren over de te ondernemen stappen en te volgen procedures. Dergelijke houding van verzoekende partij staat immers haaks op haar verklaringen en het betoog in haar verzoekschrift, waarin zij stelt dat zij bij aankomst in Griekenland de intentie had om een duurzaam levensproject uit te bouwen. Van een persoon met dergelijke ambitie mag worden verwacht dat zij in de eerste plaats de essentiële administratieve zaken in orde brengt, zodat zij vervolgens kan werken en in haar levensonderhoud kan voorzien. Gevraagd welke pogingen zij heeft ondernomen om aan werk te geraken, antwoordt zij niet in concreto, maar stelt zij dat zij het niet leuk vond om als poetsman, klusjesman of fruitplukker te werken omdat zij kapper is (NPO, p. 13). Tevens verklaarde zij verschillende mensen te hebben aangesproken op verschillende plaatsen zoals op het strand, in cafetaria's en hotels (NPO, p. 13). Zij heeft ook twee keer een immokantoor bezocht, waar haar gegevens werden genoteerd en waar men haar beloofde later contact op te nemen, wat uiteindelijk niet is gebeurd (NPO, p. 13). Verzoekende partij heeft echter zelf geen initiatief genomen om opnieuw contact op te nemen (CGVS, p. 13), wat getuigt van een beperkte inzet om effectief werk te vinden. Bovendien blijkt uit haar verklaringen dat zij weinig inzet toonde op het vlak van taalverwerving, hoewel dit haar positie op de arbeidsmarkt aanzienlijk had kunnen versterken. Daarnaast blijkt uit het administratief dossier dat haar zoektocht naar werk voornamelijk gericht was op het verkrijgen van een paspoort en haar vertrek naar België (CGVS, p. 7). Desondanks blijkt dat zij toch gedurende tien dagen op het strand heeft gewerkt en, via een vriend, twee maanden in een hotel aan de slag kon (CGVS, p. 7, 12, 13). Verder blijkt uit haar verklaringen niet dat zij naar organisaties te hebben gezocht die haar zouden kunnen helpen in Griekenland bij het zoeken naar werk. Betreffende haar zoektocht naar huisvesting wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt geoordeeld: "Wat betreft uw verklaringen aangaande huisvesting, moet er op gewezen worden dat u verklaarde na uw aankomst vier maanden in een opvangcentrum op Kos te hebben verbleven (CGVS p. 5). U stelde eerst dat iedereen na vier maanden verplicht het opvangcentrum moet verlaten, maar later verklaarde u zelf die beslissing genomen te hebben omdat u niet gelukkig was in het centrum en er niet goed behandeld werd (CGVS p. 5, 8). Dat was ook de reden dat u in de zomer van 2023 twee maanden op het strand zat (CGVS p. 11). Gelet op voorgaande kan u dan ook bezwaarlijk de Griekse autoriteiten met de vinger wijzen aangaande uw verkort verblijf in het opvangcentrum. Gevraagd naar wat u allemaal gedaan heeft om een woonst te vinden stelde u naar de drie kantoren aanwezig op Kos te zijn langs geweest (CGVS p. 10). Dat zou u verschillende malen gedaan hebben in de hoop dat er een woning vrijgekomen zou zijn (CGVS p. 10). U kon echter geen info geven over welke kantoren dit juist waren en of dat ging om privé kantoren of initiatieven van de overheid (CGVS p. 11). U kon verder ook geen enkel begin van bewijs neerleggen dat u deze stappen wel degelijk heeft ondernomen (CGVS p. 12). U vertelde verder dat ze u eerst niet wilden ontvangen omdat ze het niet toelieten dat u een vertaalapp gebruikte (CGVS p. 10). U kende echter mensen die Engels spraken en die mee gingen met u naar het kantoor om u te helpen (CGVS p. 11). Als reden waarom het u nooit gelukt is om een woonst te vinden verklaarde u dat het net dan toeristenseizoen was in Griekenland en er daardoor minder vrije adressen waren en dat toeristen bovendien meer kansen kregen (CGVS p. 10, 12). Gevraagd of u ooit iets anders probeerde om huisvesting te vinden stelde u dit niet gedaan te hebben (CGVS p. 12), wat weinig ernstig is in de geest van uw beweringen. Over uw verklaringen dient voorts opgemerkt te worden dat u duidelijk stelde dat u van verschillende Palestijnen hoorde dat het hen wel gelukt was om een woonst te vinden (CGVS p. 11). U kon zelf ook af en toe logeren bij andere Palestijnen in die twee maanden dat u op het strand leefde (CGVS p. 8, 11, 12). Nooit heeft u buiten Kos naar onderdak gezocht. Overigens gaf u zelf ook aan dat u in Kreta terecht kon in een collectieve woning maar u dat niet kon verdragen en te trots was om geld te lenen om uw vervoer naar het eiland te bekostigen (CGVS p. 13). Voorgaande is weinig ernstig binnen de geest van uw verklaringen. Bovendien had u sinds u een job gevonden had wel altijd een verblijfplaats (CGVS p. 12) en bleek u nadien in de mogelijkheid om naar Thessaloniki te reizen alwaar u uw verblijfskaart en uw paspoort ophaalde en na een kort verblijf bij iemand richting België vertrok (CGVS p. 7, 8)".

Deze elementen wijzen erop dat verzoekende partij geen ernstige pogingen heeft ondernomen om er een leven uit te bouwen en zich te integreren in Griekenland. Zij maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland

hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoon. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Er dient nog op te worden gewezen dat verzoekende partij voldoende zelfredzaamheid vertoont. Zij is een gezonde jongeman die in staat was om zelfstandig van de Gazastrook naar Griekenland te reizen, zich vrij binnen Griekenland te verplaatsen en zelfs verder door Europa te trekken. Haar reis van Gaza naar Griekenland werd bovendien gefinancierd door haar familie, die haar ook nadien in Griekenland financieel ondersteunde (NPO, p. 6). Ondanks de moeilijke omstandigheden waarin verzoekende partij verkeerde, slaagde zij er dankzij haar sociale vaardigheden in om een netwerk uit te bouwen, werk te vinden en onderdak te regelen. Met het geld dat zij verdiende kon zij een ferryticket van Kos naar Thessaloniki bekostigen en haar administratie in orde brengen (NPO, p. 7, 8). Ook heeft verzoekende partij met succes een procedure doorlopen om een reisdocument te verkrijgen (NPO, p. 7). Gelet op de voorgaande vaststellingen moet de verzoekende partij in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in haar levensonderhoud te voorzien. Zij maakt geenszins aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

7. Waar verzoekende partij doorheen haar verzoekschrift verwijst naar internationale rechtspraak en rechtspraak van de Raad, wijst de Raad erop dat precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad betreft individuele gevallen en heeft geen precedentswaarde die bindend is. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt.

8. Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

9. De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoon dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

10. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting,

Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. In het proces-verbaal van de terechtzitting staat het volgende vermeld:

“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen, maar vraagt vooreerst naar meer toelichting bij haar online therapie-attest zoals bijgebracht bij AN: heeft zij ooit haar therapeut fysiek ontmoet? Het attest is niet gehandtekend, welke bewijswaarde kan eraan gehecht worden? VzP stelt dat zij de kamervoorzitter begrijpt. Ze heeft nu via het centrum een psycholoog gekregen, maar de eerste afspraak was gisteren. Doordat ze hiervan te laat verwittigd werd, is de afspraak niet kunnen doorgaan. Tot op heden heeft zij enkel via audio contact gehad met haar therapeut, ze kent haar naam niet. Wat haar problemen betreft duidt ze op de situatie in Gaza die helemaal niet goed aanvoelt, ze ervaart veel druk. Ze wijst erop dat er een stempel staat op het attest. Verder verwijst VzP naar haar AN en de rechtspraak van de Raad inzake de kwetsbaarheid van de Gazanen die aangenomen wordt zelfs zonder attesten en waarbij de Raad concludeert dat de bescherming voor deze groep onvoldoende is.”

4.2. De verzoekende partij legt op 27 augustus 2025 een aanvullende nota neer. Ze wil hierbij een medisch document neerleggen ter staving van haar psychologische problematiek. In dit document valt te lezen dat de verzoekende partij meerdere sessies psychologische therapie heeft gevolgd en dat het duidelijk is dat ze te kampen heeft met problemen van posttraumatische stress. Dit uit zich in angst, nachtmerries, psychologische angst, verlies van plezier en interesse, negatieve gedachten, angst en continue “tristesse”, moeilijkheden om zich te concentreren, woede-uitbarstingen, slapeloosheid en een verlaagd zelfbeeld. Volgens dit document zijn deze problemen te wijten aan haar verblijf in Griekenland. Volgens dit document is de verzoekende partij ook zwak op emotioneel en psychologisch vlak en neemt ze hiervoor medicatie.

5. De verzoekende partij brengt met voormeld betoog ter terechtzitting en (verwijzing naar) de voormelde bij aanvullende nota gevoegde documenten, geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 17 juni 2025.

5.1. Tijdens de terechtzitting wordt de verzoekende partij gevraagd of zij haar therapeut ooit ontmoet heeft en wordt ze er op gewezen dat haar attest niet ondertekend is. Er wordt dan ook de vraag gesteld welke bewijswaarde aan dit document kan worden gegeven. De verzoekende partij brengt tijdens de terechtzitting naar voor dat ze de vragen van de kamervoorzitter begrijpt en dat ze met haar therapeut enkel via audio heeft contact gehad. Ze kent de naam van haar psycholoog niet.

Na een grondige lezing van dit document en de verklaringen van de verzoekende partij in acht genomen, kan er slechts een beperkte bewijswaarde aan dit document worden toegekend. Het document bevat immers geen handtekening van de desbetreffende psycholoog noch kan er ergens op dit document een bewijs worden gevonden dat dit document werd opgesteld door een erkende gediplomeerde klinisch-psycholoog. De bewijswaarde van dit document is dan ook beperkt.

Daargelaten de bewijswaarde van dit document, kan uit dit document niet blijken dat haar psychologische problemen belangrijke gevolgen voor haar zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengen. Evenmin blijkt dat de verzoekende partij omwille van haar gezondheidstoestand zeer moeilijk of

niet in Griekenland zal kunnen werken of beroep zal kunnen doen op sociale bijstand. Ook blijkt niet dat de gezondheidstoestand van de verzoekende partij de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e). Er liggen geen overtuigende elementen voor waaruit zou blijken dat de verzoekende partij omwille van haar gezondheidstoestand over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig haar rechten uit te oefenen, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, zodat er een ernstig risico is dat zij bij terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest

De verzoekende partij verwijst in haar aanvullende nota ook naar verschillende arresten van de Raad waarbij verzoekers om internationale bescherming en die afkomstig zijn van Gaza een bijzondere kwetsbaarheid werden toegekend en werden erkend als vluchteling. De verzoekende partij dient er op gewezen dat de precedentenwerking geen toepassing vindt in de continentale en Belgische rechtstraditie. Haar verwijzingen naar deze arresten zijn dan ook niet dienstig. In de hierboven vermelde beschikking werd de verzoekende partij er ook op gewezen dat er kan worden aangenomen dat de huidige situatie in Gaza een invloed heeft op de mentale gezondheid van personen die uit deze regio afkomstig zijn. Elk verzoek om internationale bescherming wordt echter individueel beoordeeld en het is dan ook de verantwoordelijkheid van de verzoekende partij om haar psychologische problemen concreet aannemelijk te maken. De verzoekende partij blijft hier echter in gebreke. Haar verwijzing naar de verschillende arresten van de Raad kan dan ook niet aannemelijk maken dat ze over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt in de zin van de relevante Europese rechtspraak en kan geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond.

5.2. De verzoekende partij gaat verder in het geheel voorbij aan de volgende in de beschikking opgenomen gronden: (i) het feit dat ze slechts vier maanden na het verkrijgen van haar Griekse verblijfsvergunning Griekenland heeft verlaten, (ii) ze geen stappen heeft ondernomen om een AMKA of een AFM te bekomen, (iii) ze beperkte inzet heeft getoond om werk te vinden, (iv) ze weinig inzet heeft getoond om de Griekse taal te leren, (v) ze niet aantoonde dat ze geen huisvesting in Griekenland kon vinden en (vi) ze geen ernstige poging heeft ondernomen om een leven uit te bouwen en zich te integreren in Griekenland.

Indien de verzoekende partij het niet eens is met de vaststellingen en analyse in de beschikking, hetgeen volgt uit haar vraag tot horen, komt het haar toe om een concrete repliek tegen de inhoud van de beschikking in te brengen, hetgeen zij evenwel volledig nalaat. Zij gaat niet in tegen deze vaststellingen van de beschikking waardoor zij er niet in slaagt deze in een ander daglicht te stellen.

6. Bijgevolg wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, geen afbreuk gedaan aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond. Verzoekende partij brengt aldus geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS